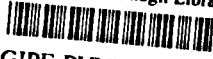

पै सा

Jhananjayrao Gadgil Library

GIPE-PUNE-009213

नारायण गोविंद चापेकर

बर्कचें चरित्र, 'निबडक लेख', 'गच्चीवरील गप्पा', 'आमचा गांव' या पुस्तकांचे कर्ते.

बदलापूर (ठाणे)

शके १८५३

मुद्रकः— सीताराम वासुदेव फडणीस, बी. ए.
'आर्यसंस्कृति-मुद्रणालय',
१९८ (१८), सदाशिव पेठ, टिळकरस्ता, पुणे नं. ३

X61

G1

सूचना :- शुद्धिपत्राप्रमाणे पुस्तकांत बदल करून नंतर वाचनास सुरवात करावी.

9213

प्रकाशकः—नारायण गोविंद चापेकर
बदलापूर, जिल्हा टाणे

पहिल्या आवृत्तीची प्रस्तावना

यत्र यादृग्व्यवहारस्तत्र तादृक्प्रकल्पयेत् ।
रजतस्वर्णताम्रादिव्यवहारार्थमुद्रितं ॥
व्यवहार्यं वराटाद्यं रत्नान्तं द्रव्यमीरितं ।
सपशुधान्यवस्त्रादितृणान्तं धनसंज्ञकं ॥
व्यवहारे चाधिकृतं स्वर्णाद्यं मूल्यतामियात् ।
कारणादिसमायोगात्पदार्थस्तु भवेद्भुवि ॥

शुक्रनीति

जोव्हन्स साहेबांचें एतद्विषयक इंग्रजींत लिहिल्लें पुस्तक वांचित असत पैशाचा इतिहास मोठा मनोरंजक वाटला; व नाणें पाडण्याचें शास्त्र अमून त्यांत कितीतरी गोष्टींचा विचार करावा लागतो हें पाहून कौतुक वाटलें; मराठींत अशा विषयावर ग्रंथ नाही म्हणून व मराठी वाचकांना ह्या व अशासारक्या दुसऱ्या विषयांच्या अध्ययनाने प्रत्यक्ष फायदा होण्याचा कांही संभव नसला तरी त्यामुळे त्यांच्या विचारशक्तीस विकास होण्यास चांगली मदत होईल अशा उद्देशाने इंग्रजींचें पुस्तक लिहिल्लें आहे.

विद्यमान पुस्तक लिहिण्याचा हा एक हेतु आहे खरा; तथापि तो प्रधान नव्हे. मराठी वाचकवर्गच जर अद्यापि निर्माण झाला नाही तर वाचकांची मनःसंस्कृति करण्याचा प्रयत्न अकार्लो होय हें उघड आहे. आता मराठी वाचकवर्ग तयार न होण्याला कारण केवळ अज्ञान होय. शिक्षणाचा प्रसार जसजसा जास्त होईल व शिक्षित लोक आपली जबाबदारी जसजशी जास्त ओळखूं लागतील तसतसा वाचकवर्गहि अस्तित्वांत येऊन वृद्धिंगत होत जाईल यांत शंका नाही.

इंग्रजी भाषेच्या प्रसारामुळे मराठी वाङ्मयाच्या पुष्टीला प्रत्यवाय येतो हा जो क्रियेकांचा समज आहे तो अज्ञानमूलक व निष्प्रमाण दिसतो. विश्वविद्यालयाच्या क्रमिक ग्रंथमालेंत अन्तर्भाव न पावणाऱ्या इंग्रजी-विशेषतः शास्त्रीय-ग्रंथांचें परिशीलन करणारे पदवीधर फार विरळा. म्हणून प्राविण्य संपादन करण्याचा हेतु

नसून केवळ बुद्धिविकास व ज्ञानप्राप्ति व्हावी इतकाच ज्यांचा मानस असेल अशा पदवीधरांनी शास्त्रीयग्रंथ मराठीत कां वाचू नये ह्यास सोपपत्रिक कारण सापडणे कठीण आहे. शिवाय कुटुंबात एक मनुष्य जर इंग्रजी जाणणारा असला तर दहा माणसें इंग्रजीचा गंधर्हि नसणारी असतात. अशा स्त्रीपुरुषाकरिताच मराठी बाळगण होय. आता ह्यावर असा आक्षेप येण्याचा संभव की, ह्या दहाजणांत आठ माणसें लिहितांवाचतां न येणारीं निघणार, तेव्हा अशांना कितीहि सुंदर ग्रंथ असला तरी त्यांचा काय उपयोग ? अशा आक्षेपांनी ही गोष्ट लक्षांत बाळगली पाहिजे की, लिहितां वाचतां न येणाऱ्या माणसांससुद्धा श्रवणेंद्रियाने ज्ञानाधिगम होण्याचें साधन उपलब्ध आहे. विशेषतः हाच मार्ग ज्ञान संपादण्यास सुगम होय. सप्रथम ग्रंथ स्वतः वाचण्यास मनाचें स्थैर्य असणें अवश्य आहे; असें स्थैर्य धोडक्यांस असतें. परंतु नुसत्या श्रवणाने श्रम न मासतां सहज ज्ञानप्राप्ति होते. म्हणून कुटुंबांतोळ लिहितां वाचतां येणाऱ्या प्रत्येक यजमानाने मराठी पुस्तकें विकत घेऊन तीं आपल्या अनधिगताक्षर कुटुंबियांना दररोज नियमाने वाचून दाखविण्याचा निर्धार केल्यास मराठी वाचकवर्ग बनण्यास त्रिलंब लागणार नाही व मराठी ग्रंथकारांवर आपले ग्रंथ आपणच पुनः पुनः वाचण्याचा दुर्धर प्रसंग ओढवणार नाही. कुटुंबवाचन हें सर्व सुधारणांचें मूळ आहे. सर्व समाजाची सुधारणा करूं पाहणाऱ्यांनी अगोदर आपलें घर सुधारणें अगत्याचें आहे. पण असला विचारहि कोणाच्या मनाला शिवत नाही. तात्पर्य इतकेंच की, मराठी ग्रंथांना विपुल अवकाश आहे. मात्र शिक्षितांनी आपली जबाबदारी ओळखून वागलें पाहिजे.

त्याचप्रमाणे इंग्लिश शिक्षणाने मराठी माषेची पिढेदाट होईल असें मानण्यासहि कारण नाही. बंगाली व पारशी लोकांत महाराष्ट्रीयींसाहि इंग्रजी शिक्षण जास्त फैलावले आहे. असें असूनहि त्या लोकांत मातृभाषेची वाढ क्षपाट्याने होत आहे; व ग्रंथकारांना अनपेक्षित उत्तेजन मिळत आहे. तेव्हा इंग्रजी शिक्षणाने मराठी बाळग्यांच्या वृद्धीस व्यत्यय येत नाही इतकेंच नव्हे तर उलट तें पोषक आहे असें अनुमान करणें माग पडतें.

कांही असलें तरी ही मावां आशा आहे. आजमितीस मराठी वाचकाकरिता ग्रंथ लिहिण्याची अवश्यकता विशेष भासमान होत नाही ह्यांत संशय नाही. एवढ्याचकरिता मराठी वाचकांची मनःसंस्कृति वरणे हा प्रस्तुत पुस्तक लिहिण्याचा प्रधान हेतु नव्हे असें वर म्हटलें आहे. मराठीत ग्रंथरचना करण्याचा उद्देश

मनात धरला म्हणजे विषयाभ्ययन विशेष काळजीपूर्वक करावें लागतें व फुरस-
तीचा काल आलस्यात न जातां योग्य कामाकडे स्वर्च होऊन लेखकाची मनः-
संस्कृति होते. ह्या उघड गोष्टी मनांत बाळगून प्रस्तुत प्रयत्न केलेला आहे.

ह्या कारणासाठी सदरहू पुस्तक म्हणजे अगदीं निवळ भाषांतर नाही. हिंदु-
स्थानातील द्रव्यविषयक जितकी माहिती मिळाली तितक्याचा उपयोग केला आहे.
संस्कृतातील व्याकरणग्रंथांचा उपयोग अनेक सिद्धांत प्रतिपादण्याच्या कामीं आज-
पर्यंत अनेकांनी केला आहे. परंतु द्रव्यशास्त्रावर मात्र त्यांचा प्रकाश अद्याप कोणी
पाहल्याचें आदळांत नाही. तेव्हा प्राचीन काळीं ह्या देशांत पैशाच्या कामीं ज्या
निरनिराळ्या पदार्थांचा उपयोग करीत असत त्यांची माहिती मराठी वाङ्मयांत तरी
अपूर्व आहे असें वाटतें. सारांश, इंग्रजी पुस्तक वाचून तसेंच ठेऊन दिलें असतें व
मराठींत लिहिण्याची योजना झाली नसती तर उपरिनिर्दिष्ट माहिती मिळविण्याची
सटपटहि शाली नसती. अजूनछुद्रा कितीतरी माहिती मिळण्यासारखी आहे. नाणें
पाहण्याचे व तें चाळू करण्याचे महाराष्ट्राज्यकर्त्यांचे नियम काय होते ह्याचें
आपणास यत्किंचिद्हि ज्ञान नाही. पेठ्यांची उत्पत्ति व त्यांच्या वाढीचा इतिहास
अद्यापि कोणी लिहिलेला नाही. प्रतिनिधिभूत पैसा ह्या देशांत घुळीच कधी मुरू
न होण्याच्या कारणाचा छडा कोणी लावला नाही. असो; सांगावयाचें इतकेंच की,
एतद्देशीय स्वरूप विषयास देतां येणें शक्य होतें तितकें दिलें आहे. जीव्हुन्स
साहेबांच्या मूळ ग्रंथांत “इंग्लंडची पेढी” व बजावाट-गृहें ह्यांचें वर्णन दिलें
आहे तें मराठी वाचकांस फारसें उपयुक्त वाटणार नाही म्हणून ह्या पुस्तकांत
गाळलें आहे. विषयरचनेंत वगैरे जीव्हुन्स साहेबांचेंच अनुकरण केले आहे.

आयोपजीवी अथवा उच्छिष्टजीवी म्हणून मराठी ग्रंथकारांची अवहेलना वारंवार
केल्याचें कार्नां येतें. ह्याचें कारण प्रस्तुतचा काल व परिस्थिति स्वतंत्र ग्रंथरचनेस
अनुकूल नाहीत हें होय. ह्याचा प्रत्यय लेखकांना येतो तसा टीकाकारांना येत नाही.
विविध माहिती मिळवून सिद्धांत बनवून शास्त्र रचण्याची क्रिया विद्यमान परिस्थिती-
तील एतद्देशीयांकडून होणें प्रायः अशक्य आहे. उदाहरणार्थ प्रस्तुत विषयक ध्वाना.
दर वर्षास रुपयाची झीज किती होते हें ठरविण्यास कोट्यवधि रुपये तोडून पाहिजे
पाहिजेत; पण इतके जुने रुपये व निर्दोष कांटे आणि वजनें इत्या त्या मनुष्यास
मिळणें संभवनीय नसतें. तथापि तेंच काम टंकाध्यक्ष सहज करूं शकेल. परंतु

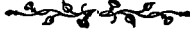
असल्या सर्व महत्त्वाच्या कामांवर युरोपियन असल्यामुळे एतदेशीयाला रुपयाची वार्षिक क्षीज कशी ठरविता यावी ?

निरनिराळ्या ठिकाणांहून विविध माहिती ज्यास अधिकारपत्रें सहज प्राप्त होते त्यास पुढे आलेल्या माहितीवरून सामान्य सिद्धांत बांधता येतात व अशा सिद्धांतांवरून कोणत्याहि शास्त्राची उत्पत्ति होत असते. ह्यावरून हें उघड आहे की, मूळ साधनेंच ज्यांना उपलब्ध नाहीत त्यांजकडून स्वतंत्र शास्त्रीय ग्रंथांची अपेक्षा करणें म्हणजे विद्यमान परिस्थितीविषयी अज्ञान प्रकट करणें होय. पाश्चिमात्य विद्वानांनी विविध शास्त्रांवर जें ग्रंथ लिहिले असतील त्यांचें मातृभाषेंत रूपांतर करून प्रतीच्य भाषांशी अपरिचित असलेल्या आपल्या देशनांधवांमध्ये ज्ञानाचा प्रसार करणें हेंच सामान्यतः सांप्रतच्या सुशिक्षितांचें मर्यादित कर्तव्य होऊन बसलें आहे.

असो. पुस्तक जितक्या सोप्या भाषेंत लिहिता आलें तितकें लिहिलें आहे व विवेचनहि मुद्दाम विस्तृत केलें नाही. मराठी वाचकांना असले विषय वाचण्याची सवय नसल्यामुळे कंटाळा न येता थोडक्यांत तो समजावा ह्याकरितां प्रस्तुत-सारख्या शास्त्रीय विषयावरील ग्रंथ सध्याच्या स्थितीत फार मोठे नसावे अशी माझी समजूत आहे. त्याचप्रमाणे मराठी विद्यार्थ्यांच्यासुद्धा उपयोगी पडावे म्हणून द्विघातुपरिमाणवादासारख्या वादग्रस्त विषयाचें विवेचन हेतुपुरःसर दोन्ही पक्षांच्या मुद्यांचें निदर्शन करण्यापलीकडे जात केलें नाही. परराष्ट्रीय हुंज्यांवरील माग गोंशन साहेबांच्या सुप्रसिद्ध ग्रंथाच्या आधारेने लिहिला आहे. प्रसंगोपात्त निव्वळ-सन, छेअर वगैरे ग्रंथकारांची मदत घेतली आहे. पण मुख्यध्वेंकरून ह्या पुस्तकाला जीव्हन्स साहेबांच्या “पैशा” चाच आधार आहे. मराठी वाचक ह्या पुस्तकास कोणें दैववशात् मिळाल्यास त्यांस तें प्रिय होवो व तद्द्वारा त्यांचें अल्पसे तरी हित होवो अशी परमेश्वराजवळ प्रार्थना करून ही प्रस्तावना पुरी करितों.

नारायण गोविंद चापेकर

दुसऱ्या आवृत्तीची प्रस्तावना

पूर्वी प्रथमालेंत प्रसिद्ध झालेल्या "पैसा" ह्या पुस्तकाचें हें पुनर्मुद्रण होय. आजमितीस जरी ह्या विषयावर अफाट वाङ्मय प्रसिद्ध झालें आहे तरीहि प्रस्तुत ग्रंथातील प्रमेयें अद्यापि जर्नीच्या तर्जांच स्थिर आहेत. त्यांत कोणताहि फरक करण्याची अवश्यकता मासत नाही; विशेषतः ह्या पुस्तकातील इतिहासात्मक भाग मनोरंजक असून नवीन मतांनी तो कधीहि बाधित होण्यासारखा नाही. त्यामुळे "पैसा" पुस्तकाचें पुनर्मुद्रण करावेंसें वाटलें. प्रतिनिधीभूत पैसा, वायदेचित्वा व चलनाचा सामान्य तत्त्वे हीं प्रकरणें त्यांमधील सिद्धांतांमुळे आजच्या वाचकांसहि फार उपयुक्त होतील. कारण त्यांतील सिद्धांत जसे प्रो. जेव्हन्स ह्यांनी प्रतिपादिले आहेत तसेच आजच्या काळांंहि लागू पडतात. इल्लीच्या चलनविषयक अराजक स्थितींत तर ते फारच मार्गदर्शक होतील ह्यांत शंका नाही. गेल्या दोन महिन्यांत जगांतील चलनांत जी क्रांति झाली आहे तिचें स्वरूप कळण्यास प्रस्तुत पुस्तकाचा फार उपयोग होईल असा माझा पूर्ण विश्वास आहे.

सध्याच्या काळां राष्ट्रीय विद्यापीठें अस्तित्वांत आलीं आहेत. त्यांना, मनांत आणल्यास ह्या पुस्तकाचा उपयोग करून घेतां येईल. ह्याशिवाय सर्वांत महत्त्वाची गोष्ट ही की, चाळू युगांत सर्व जगाच्या हालचालीचीं सूत्रें पैशाच्या हातीं गेलीं आहेत. धर्म व राजकारण ह्यांनाहि आर्थिक परिस्थितीपुढे नमावें लागत आहे. मनुष्य-मात्राच्या प्रवृत्तीचा उगम अर्थांत दिसून येतो. इंग्लंडसारखें साम्राज्य, पण पैशाकरतां त्याची स्थिति केवळ केविलवाणी झाली आहे. राजापासून रंकापर्यंत सर्व चिंताग्रस्त स्थितींत असलेले आढळतात. पैशाच्या योगाने धर्म व नीति ह्यांचा लाप होऊं बघत आहे. स्वतःच दरिद्री बनल्यामुळे हिंदुस्थानाला स्वराज्य देऊन तेथील लक्ष्मी आपण होऊन सोडण्याचें औदार्य कोणत्याहि इंग्लिज माणसांत इतःपर आढळणें कठीण जाईल. दरिद्र्याने सद्गुणांचा विनाश कसा होतो ह्याचें हें उदाहरण आहे. अशा परिस्थितींत पैशाचें शास्त्र हें धर्मशास्त्र होऊन बसलें आहे. म्हणून त्याचा अभ्यास प्रत्येकाने करणें अवश्य आहे.

चलनविषयक निबंध "निबंधकें लेखां" तून काढून ह्याच पुस्तकांत समाविष्ट केले आहेत. असें करण्याचें कारण विषयसादृश्य हें होय. धातुरूप विनिमय-सामान्यावरील लेख स्वतंत्र आहे व तो माझ्या वाचनांत जो पुरावा आढळला त्यावर

आधारभूत केलेला आहे. तो पुढील शोधकांस उपयोगी होईल अशी अपेक्षा आहे. हिंदुस्थानांत नाणें प्रथम केन्हा झालें हा शोध चावू ठेवला पाहिजे; कारण तो ऐतिहासिक दृष्ट्या अत्यंत महत्त्वाचा आहे. तसेंच हज्जीच्या काळीं चलन व हुंडणावळ या विषयांकडे भारतवासीयांचें पुष्कळ लक्ष लागलें आहे; अशा वेळीं "परतहुंम्बा" हा निबंध मनोरंजक व उद्बोधक होईल अशी आशा आहे.

शाशिवाय अर्थशास्त्रावर लिहिलेल्या पुस्तकांचें जें परीक्षण मी केलें तेहि निबंध या संप्रदांत उद्घृत केले आहेत. ह्याचें कारण त्यांत काही स्वतंत्र विचार व माहिती ग्रथित केली आहे. व्यवहारांत गरज नसेल तेथे पैसा वापरणें हें अनिष्ट आहे असें मत एका परीक्षणांत प्रदर्शित केलें असून दुसऱ्यांत धान्य व रूखा माल देशाबाहेर पाठविल्याने हिंदुस्थानाचें कसें नुकसान होत आहे हें दाखविलें आहे.

शुद्धलेखनमंडळाच्या निर्णयाप्रमाणे ह्या पुस्तकांतील शुद्धलेखन ठेविलें आहे.

पूर्वीचे सर्व आंकडे कायम ठेविले आहेत; फक्त जागोजाग आजची स्थिति दाखविण्याकरतां गेल्या पांच वर्षांपैकी ज्या शेवटच्या सालाचे आंकडे उपलब्ध आहेत ते दिले आहेत. हे आंकडे काढून देणें, मुद्रितें तपासणें, जहर ते फेरबदल सुचविणें वगैरे काम प्रो. वामन नारायण गोडबोले एम्. ए ह्यांनी केल्यामुळे माझे बरेच श्रम वाचले. त्याचप्रमाणे पुस्तकाची सूचि तयार करण्याचें जिकिरीचें काम सॉलिसिटर गंगाधर विश्वनाथ गोखले यांनी केलें आहे. दोनहि मदती बहुमोल आहेत.

प्रथम पुस्तक लिहिलें तेन्ना काही शब्द नवीन बनवावे लागले. त्यांपैकी कायदेशीर फेडीचें चलन हा एक आहे. Legal tender ह्या इंग्रजी शब्दाचा हा मराठी शब्द अर्थवादाक आहे. जुने कागद वाचीत असता पोतेचाळ हा शब्द मला आढळला. पोतेचाळ शब्द सुटसुटीत असून सार्थ आहे. पोतेचाळ म्हणजे सरकारी तिजोरीत चालतो तो अगर सरकारी मान्यता ज्याच्यावर आहे असा. हा शब्द कायदेशीर फेडीचें चलन ह्याच्या ऐवजी या पुस्तकांत योजावा असें मनांत होतें. परंतु एफतर कायदेशीर फेडीचें चलन हा शब्द रूढ होऊन बसला आहे; आणि दुसरें असें की, पोतेचाळ नाण्यांची माहिती अधिक मिळावयास पाहिजे ती अद्यापि मिळाली नाही. तथापि ह्याचा विचार पुढील लेखकांनी करावा म्हणून मद्याम उद्देश केला आहे.

बदलापूर }
देवदिवाळी शके १८५३ }

ना. गो. खापेकर

अनुक्रमणिका

पैसा आणि विनिमयाचें साधन	१
विनिमय	६
पैशापासून होणारी कार्ये	११
शिकारी युगांतील पैसा	१५
पैशाच्या द्रव्यांत लागणारे गुणधर्म	२०
पैशाच्या कामी उपयोक्तिलेल्या धातु	३०
नाणी	४०
चलनार्ची तत्वे	५०
धात्वात्मक पैशाचे प्रकार	६५
हिंदुस्थानची धात्वात्मक चलन-पद्धति	७८
परचुटण नाणें	९१
मुख्य परिमाणवाद	१०३
फ्रान्स	११५
नाण्यांसंबंधी विशिष्ट गोष्टी	१२२
विनिमयाचें साधन	१४८
प्रतिनिधिभूत पैसा	१४९
दर्शनी हुंडी व बजावाट-पद्धति	१५०
प्रतिनिधिभूत पैसा	१५१
वायदेचिठ्यांचें स्वरूप आणि जाति	१६०
कागदीचलन चालविण्याचे प्रकार	१६७
सांकपत्रें	१८०
वर्दीतील जमाखर्च आणि पेढीची पद्धति	१८९
चेक बँक	१९६

परराष्ट्रीय हुंड्या	१९.
मोलाचें कोष्टकात्मक परिमाण	२०.
राष्ट्राला लागणान्या पैशाची संख्या	२०.
अर्थिक निबंध	
प्राकालीन अघातुरूप विनिमय-सामान्ये	२१.
घातुरूप विनिमयसामान्य अथवा नाणें	२१.
ब्रिटिश अंमलापूर्वीच्या चलनासंबंधाने थोडोशी माहिती	२३.
रुपया शीरगहानेच सुरू केला काय ?	२३.
परत हुंड्या (Reverse Council Bills)	२४.
भारतीय चलनपद्धति	२८.
रुपया अर्थात् आमचें चलन (पुस्तक परिक्षण)	२९.
जुन्या हुंड्यांचा नमुना	३१.

सूची

अ	ऑस्ट्रियांतील चलनपद्धति	१११
आक्षिप्तशहा	इ	
३९	इझनस् (नाणें)	६४
अॅडम स्मिथ	इटलीतील चलनपद्धति	११७
२०	इतर धातु	३८, ३९
अथर्वपरिशिष्ट	इरीडिअम्	२५
२२१	इरिडिओ प्लॅटिनम् धातूंचीं वजनं	९१
अदलाबदल	इंग्लिश नाण्यांचें दशांकीकरण	१२२, १२३
२-६		
० ची प्राथमिक पद्धति	उ	
२	उडते पैसे	१५३
० तील अडचणी	उपपैसा	५५, ५६
३-५, ११	उपयुक्तता (पदार्थांची)	७, ८, ९
— किंमत ठरविता येत नाही	ऊ	
५	ऊर्जेद	२१४, २३९
— विभाग करण्याच्या साधनांची	ए	
उणीव	एकपदी पद्धति	१९०-१९२
५-६	एकात्मक चलनपद्धति—कायदेशीर	
० म्हणजे काय ?	फेडीची	६६, ७२, ७३
२-३	एट्रस्कन (लोक)	४०
अदलाबदल करिता येणारी	ऐतरेय ब्राह्मण	२३७
हुंडी	ऐतिहासिक नाणीं	४७, ४८
१८४-१८६	ऐनी अकबरी	१२५
अनियंत्रित संख्यात्मक चलन—	ऐंद्र (धातु)	३८
पद्धति	ओ	
६६, ६९-७२	ओसमीअम् (धातू)	२५
अनेकपदार्थात्मक कायदेशीर फेडीचें	ओस्म (धातु)	३८
चलन		
२०६-२०८		
अनेकात्मक चलन पद्धति (कायदेशीर		
फेडीची)		
६६, ७३-७५		
अमरकोश १४४, २१८, २२३, २२५,		
२२९, २४१		
० तील कोष्टक		
१४४, २२१		
अरिस्टॉटल्		
३१, ६७, १५८		
अल्युमिनियम्		
३९, १००-१०२		
अविनाश्यता (पैशाच्या द्रव्यात लाग-		
णारी)		
२१, २५, २६		
आ		
आदिपरिमाण (मोलाचें)		
५०, ५१, ५२		
आयझॅक न्यूटन		
७४		

अंतर्राष्ट्रीय पैसा	१३४-१४८	घातुगत	५६, ५७
• च्या आदिपरिमाणुाची		—हट	५६
निवड	१४५-१४८	• म्हणजे काय ?	१०, ११, १३
• पासून होणारे सोटे	१३७-१३९	• वाढण्याची कारणे (घान्याची)	३०८
• " फायदे	१३५-१३७	किरकोळ पदार्थांचे चलन	२०
• संबंधी वाटाघाटी	१४०-१४२	कैयट	२४३
क		कोदम (नाणे)	४४
कधीळ	३३, ३४	कोबंग (,,)	६३
करन्सी कमिटी	२८३, २८४	कोष्टक	
कर्नेल बेअर्ड	१२५	—अमरकांशातील	१४४, २२१
कलाकौशल्याची कामे ह्या दृष्टीने		—कराचीचे	२३५
नाण्यांचा विचार	४६, ४७	—मनुरमृतीतील	२२०
कवठ्यांचा पैशाप्रमाणे उपयोग	१८	कौटिलीय अर्थशास्त्र	२२२, २२५
काकिणी	२२२, २२३	कौन्सिल विळ म्हणजे काय ?	२४५
कागदी चलन	१५३-१५५, २५२, २५३	कौमुदी	२१५
• चालविण्याचे प्रकार	१६७-१७९	कॅनडामधील चलनपद्धति	११४
कागदी पैसा	१७७-१७९	कॅश (नाणे)	३९, ४४
• कमी करता येत नाही	१७८, १७९	क्रयविक्रय	३
• चा अतिरेक	१७८	ख	
कान्तरराय (पैसा)	५३	खाटेकर	२८८, २९१, २९३, २९७
कातड्यांचा विनिमयसामान्यादाखल		ग	
उपयोग	१६, १५२, १५३	गणक (नाणी भोजण्याचा)	१३०
("चामड्याचा पैसा" पहा)		गुलामांचा पैशाच्या कामी उपयोग	१७, २१६, २१७
कापडाचा पैशाप्रमाणे उपयोग	२०	गोडबोळे	२९८
कायदेशीर फेडीचे चलन	५७, ५८	मेशामचा नियम अथवा सिद्धान्त	६०-६३, १३८
• अनेकपदार्थात्मक	२७६, २७८	• ची व्याप्ति	६३-६५
• संयुक्त	६७, ७५-७७	ग्रॅहम साहेब	१०१
कार्येज	१६	घ	
कार्यविभाग (पैशाचे)	१४	घोरपडे	२९८
काषापण	२२०, २२१, २२४, २४३	च	
काष्ठिका	१७, २१५, २१६, २१७	चक्रं (नाणे)	४६
किमत-मोल पहा			

चलन—		—युनायटेड स्टेट्स	११२-११३
• कागदी-चालविषयाचे		—रशिया	१२१
प्रकार १६७-१७९		—बेस्ट इंडिया बेटें	१२१
• कायदेशीर फेडीचे	५७-५८	—स्वीडन	११५
• चा खर्च-धातुरूप	१३२-१३४	—हंगेरी	११९
• ची कार्यक्षमता	२०९, २१०	—हॉलंड व ल्याच्या वसाहती	११७-
• ची तत्वे	५०-६५		११९
• ची व जने -निरनिराळ्या	९८ -	• तुलनात्मक	६६-६९
	१००	• तोलनात्मक	२१८
• चे वजन	१५६-१५८	• धेडगुजरी	२९९
• त दिसून येणारे सवयीचे प्राबल्य		• संख्यात्मक	२१८
(पैशाच्या)	५८-६०	• संयुक्त—कायदेशीर फेडीची	६६,
• शिल्पनिर्मित व किरकोळ			७५-७७
पदार्थांचे	२०	• हिंदुस्थानची-धात्वात्मक	७८-९१
• शेतकीच्या परिस्थितीतील	१८, १९	• चे सामान्य स्वरूप-हिंदुस्थानच्या	२४४-२८८
• संबंधी थोडी माहिती-ब्रिटिश		चलनी नोटा	१६५, १८१
अंमलापूर्वीच्या	२३०-२३६	चामड्याचा पैसा (कातड्याचा विनिम-	
चलन-हिंदुस्थानातील	३०१	यसामान्यादाखल उपयोग" पहा)	२१४
चलनपद्धति		चीन	१०७, २०३,
• अनियंत्रित संख्यात्मक	६६,	चेक	१८२-१८४, २१०, २११
	६९-७२	• चे प्रकार	१८३-१८४
• अनेकात्मक—कायदेशीर फेडीची		—शिक्ष्याचे	१८४
	६६, ७३-७५	चेकबँक	१९६-१९७
• एकात्मक—	६६, ७२-७३	चेंबरलेन कमिशन	२७२, २७३
जगातील मुख्य देशातील	१११,		
	११२	छ	
—ऑस्ट्रिया	११९	छान्दोग्योपनिषद्	२४०
—इटली	११७	ज	
—फ्रेंड	११४	जमाखर्ची पैसा आणि मोलाचे आदि-	
—जर्मनी	११४-११५	परिमाण	५२-५५
—नेर्वे	११५	जर्मनीतील चलनपद्धति	११४-११५
—फ्रान्स	११५-११६	जस्ताची नाणी	३९
—बेल्जियम्	११६-११७	जीवहन्त	२३९
—ब्रेझिल	१२०	जुन्या हुंड्याचा नमुना	३११-३१२

बेम्स (राजा)	३९	दस्तऐवज न्यावर ब्याज मिळते असे	
जैमिनीयन्यायमालाविस्तर	२१७		१८६, १८७
जॉर्जीसाहेब	४८	दागिन्यांचा पैशाच्याकामी उपयोग	१८
	झ	दीनार	६०, २२३
झांज (नाण्यांची)	१२७-१३०	दोकडा	५३
झंदावेस्ता	१७	दोन परिमाणे	१०४-१०६
	ट	दोन पेढ्यांची पद्धति	११२, १९३
टका	२३२	द्रम (द्रमा)	४०
टरंगो	४०	द्रव्यपद्धतीचा परस्परविराध	
टांकसाळी	८८-९१		१३९, १४०
० मुंबईची	८९-९१	द्विधातुपरिमाणापासून होणारे	
टॅम्बरनीअर	३३	जुकसान	१००-१११
ट्रॅझरी-मिंटिस	३००		ध
	ठ	धातु (पैशाच्या कामी उपयोजिल्या)	
ठेबचिठ्ठी		—इतर	३८, ३९, १००-१०२
—विशिष्ट	१६१	—कधीक	३३
—सामान्य	१६१, १६२	—तांबे	३४
	ड	—निकळ	३७, ३८
डी कूनासाहेब	२२५, २४१	—प्लॅटिनम	३७
डॉकिंग्स	३००	—मिश्र	३९, १००-१०२
	त	—रुपे	३४, ३५
तागलू (नाणे)	३९, ४४, ४९, ६८, ७२	—लांबड	३१, ३२
तारहुडी	२८४	—शिसे	३२, ३३
तुळनात्मक चलनपद्धति	६६-६९	—सोने	३५, ३६
तंक (नाणे)	३९	धातूंची तुळनात्मक वजने	९१
तांबे	३४, ३८	(सोन्याची)	
तान्याचे नाणे	८०-८२, ९४, ९५	धातूच्या पैशापासून होणाऱ्या	
—चा पुरवठा	८८	अडचणी	१५६
	द	धातुरूप चलनाचा खर्च	१३२-१३४
दत्तसाहेबांचा रिपोर्ट	३०२, ३०६	धातुरूप विनिमय सामान्ये	२१७-२३०
दर्शनी हुंडी	१५०, १८२-१८४	धातवात्मक पैशाचे प्रकार	६५-७७
दशकुमारचरित	२२२	न	
दस्तऐवज		नाषक	२१८, २१९, २२०, २२१
		नाणी	४०-५०, २१०-२३०

नाणी ऐतिहासिक	४७,४८	धातूची बंदी	१०६-१०९
- ब्राह्म धातूचीं	९६,९७	नाणें हण्याचें	७८,७९,८०
- ,, (हंशिलश)	९८	— हलकें परत घेणें	८२,८३,८४,८५
- मोजण्याची पद्धति	१३०-१३२	निकल	३७,३८,१००-१०२
- म्हणजे काय ?	४२,४३	निर्मित व्यापार	२७९,२८०,२८१
- संयुक्त	९५,९६	निष्क	६७
- सोन्याचीं	८७	निष्पत्ति (चलन संख्येचे नियमा- विषयी)	२११
- हीण धातूचीं	९४,९५	नेपोलियन (नाणें)	११०
- चा आकार	१२५-१२७	नॉर्वेतील चलनपद्धति	११५
- चा उत्तम प्रकार	४३,४४		
- ची वल्लिति	४१,४२	प	
- ची क्षीज	१०७-११०	पंचतंत्र	२२२,२२७,२२८
- च्या धातुगत आणि ठरीव किंमती	५६,५७	पण (पणम्)	३४,६७,२३६
- चा विचार (कलाकौश- ल्याचीं कामें या दृष्टीने)	४६,४७	पतंजलि	२१५
- चा पुरवठा (रुप्याच्या)	८५,८६,८७	पन्हाळे रुपये	५४
- चा पुरवठा (तांब्याच्या)	८८	परचुटण (नाणें)	९१-१०२
- चे दशांशिकरण (हंशिलश)	१४,१४२,१४३	परत हुंड्या	२४४-२८३
- च्या वजनांत सुभा	७८,७९	परराष्ट्रीय हुंड्या	१९८-२०५
- संबंधी विशिष्ट गोष्टी	१२२-१३४	—चा व्यापार	२००-२०५
- तीळ हीण	१२३-१२५	परिमाणवाद (मुख्य)	१०३-१२२
नाणें	५३-५५	—दोन	१०४-१०६
- तांब्याचें (हिंदुस्थानातील)	८०,८०,८२	—पासून होणारें लुकसान	१०९-
- जमाखर्ची पैसा आणि मोलाचें आदिकारण	५२-५५	पल	६७
- परचुटण	९१-१०२	पलाद	३८
- पाडण्याचा हक्क रुक्त राजालाच आहे	४८,४९	पशुपाल-वृत्तीतील चलन	१६,१७
- पाडण्याच्या कामीं रुप्याच्या		पशूचा पैशाच्या कामीं उपयोग	१६, १७,२१५,२१७,२१८
		पाणिनि	२१६,२२४,२३९,२४०
		पाडणो	२२
		पीटर दी ग्रेट	१६
		'पेक्यूनिया'	१७
		पेगू	२२९
		पेदीची पद्धति	१८९-१९५

पेढीची पद्धति एक	१९०-१९२	अविनाश्यता	२१, २५, २६
—दोन	१९२, १९३	उपयुक्तता व मोल	२१-२३
—शाखात्मक	१९४, १९५	- मोलाची स्थिरता	२१, २७-२९
—संकीर्ण	१९३, १९४	- साधर्म्य	२१, २६
पेढ्या बटावी	२८१	- सुवाद्यता	२१
पै	५३	- सुविभाव्यता अगर विभाव्यता	२१, २६, २७
पैसा	२८८, २८९	- श्रेयता	२१, २९, ३०
-कशाला म्हणतात ?	३	- ज्या बायदेचिठ्या	१६४, १६५
-कागदी	१७७, १७८-१७९	- ने करावयाचे कार्ये	२०९
-कमी करता येत नाही	१७८, १७९	- पासून होणारी कार्ये	११-१५
-चा अतिरेक	१७८	- पासून होणाऱ्या अडचणी	(घातूच्या) १५६
-चा आद्यकालीन इतिहास	१५-२०	- मुख्य आणि उब	५५, ५६
-चा अभाव	१	- शिकारी युगातील	१५, १६
-चा उपयोग	३	पैसा आणि विनिमयाची साधने १-६	
-ची व्याख्या	१८७, १८८, १८९	पैस—	
-ची संख्या (राष्ट्राला लागणाऱ्या)	२०८, २०९	- 'उढते'	१५३
-चे कार्यविभाग	१४	- पेढीचे	१५५
-चे प्रकार, घात्वात्मक	६५-७७	पोटनाण्याची रचना अथवा क्रम	१४३-१४५
-च्या ऐवजी उपयोग, दागिन्यांचा	१८	पोलवस	३२
-च्या कामी उपयोजिलेल्या घातू	३०-३९	पोलाद	१०१, १०२
-च्या कामी गुलामांचा उपयोग	१७, २१६, २१७	पाँड (स्ट.लिंग)	१४१-१४३
-च्या कामी घान्याचा उपयोग	१८, १९, २१५	प्रतिनिधीभूत पैसा	१४९, १५०, १५०-१६०
-च्या कामी पशूंचा उपयोग	१६, १७, २१५, २१७, २१८	— चा प्राचीन इतिहास	१५२-१५५
-च्या चलनांत दिसून येणारे सक्तीचे प्राबल्य	५८-६०	- ज्या उपयोगाची कारणे	१५५, १५६
-च्या द्रव्यांत लागणारे गुणधर्म	२०-३०	— ने व्याज वाचिते	१५८-१६०
		प्रतिनिधीभूत पैशाच्या चलनाचा अथवा फिरतीची तत्वे	१६५, १६६

र	लाखंड	११, १२
रशियातील चलनपद्धति	१२१, १२२	
राजनीति (ग्रंथ)	६७	
राजवाडे	२४३	
राटेस्ले (लॉर्ड)	१४२	
राधाकृष्ण	५९	
रानटी लोक	२	
रामायण	४१, २४०	
राष्ट्राला लागणाऱ्या पैशाची संख्या	२०८-२११	
'रिव्हर्स कौन्सिल बिल'	२४४-२८६	
—म्हणजे काय ?	२४५	
रुक्का	२३२	
रुपया	६३, ७८, ७९, २२४-२२७, २३१, २३४, २३५, २४१-२४३, २५२, २७७	
'रुपया' अर्थात् आमचे चलन	२९८-३१०	
रुपया शीरचहानेच सुरू केला काय ?	२३७-२४४	
रुपे	९, ३४, ३५	
रुप्याचे नाणे-नाण पहा		
रुप्याच्या धातूची बंदी (नाणे पाहण्याचे कामी)	१०६-१०९	
रुप्याच्या नाण्याचा पुढठा (नाणे पहा)		
रूबल	५४	
रुस	५३	
ल		
लक्षादीक्षित	२२८	
लायकरागस	४१	
लारिन्	४२	
लिव्हरपूल (लॉर्ड)	७६, ७७, १०३	
लीलावती	२२२, २२७	
—तील कोष्टक	२२२	
व	वजन (निरंतराळशा चलनाची)	९८-१००
वजावाट	६	
वजावाटपद्धति	१५०	
—संस्थांचा परिणाम	२१०, २११	
वतनपद्धति	२८९	
वर्हीतील जमाखर्च	१८९-१९५	
वायदेचित्या, (पैशाच्या)	१६४, १६५	
वायदेचित्यांचे स्वरूप आणि जाति	१६०-१६६	
वायद्यातील फरक, सामान्य आणि विशिष्ट	१६२-१६४	
विनिमय	६-११, १२, १३	
—चे साधन	१४८, १५०	
—म्हणजे काय ?	७	
विनिमयक्रिया	२	
विनिमयव्यवहार	९	
विनिमयसामान्य	११, १३	
—त एकापुढे एक झालेले		
फेरफार	१४९	
—धातुरूप	२१७-२३०	
—म्हणजे काय ?	३,	
—म्हणून मनुष्य-जातीचा उपयोग	२३८	
विनिमय-सामान्ये प्राक्कालीन अथातुरूप	२१३-२१७	
विभाग करण्याचे साधन	३	
विशिष्ट ठेवचिठ्ठी	१६१	
विज्ञानेश्वर	२३९	
वूलोस्की	१०६, १०७	
वेद	४१	
बेस्ट इंडिया बेटांतील चलनपद्धति	१२१	

श	
शर्मन् (कायदा)	११३
शास्त्रात्मक पेटथांची पद्धति	११४, ११५
शिकारी युगातील पैसा	१५, १६
शिवराई	४६, ५९, ६०, ९३, ९४, २३१
शिवाजी	४७, ५९
शिलें	३२, ३३, ३६
शीरशाहा	२२५, २२६
—नेच रुपया सुरू केला काय ?	२३७-२४४
शुक्रनीति	२९०
शेतकीच्या परिस्थितीतील चलन	१८, १९
' श्री '	५९
स	
सणी	२३२
समानपरिमाणात्मक पद्धति	७२
सर्वज्ञ नारायण	४३, २१९
सबदा	३
संवयीचें प्राबल्य, पैशाच्या चलनांत	
दिसून येणारें	५८-६०
साकपत्रें	१८०-१८९
साधर्म्य, (पैशाच्या ब्रव्यांत लागणारें)	२१, २६
सामान्य अधिण विशिष्ट बायद्यातील	
फरक	१६२-१६४
सामान्य डेवचिठ्ठी	१६१, १६२
सीक्षर	४१
सुवर्णनिधि (हिंदुस्थानचा)	२६२, २६७, २६८, २९९, ३००
सुवाक्यता (पैशाच्या ब्रव्यांत	
लागणारी)	२१, २३-२५

सुविभाष्यता	२१, २६, २७
सेंट	५५, ११२
सेन	११३
'सोनारांच्या नोटी'	१५६
सेनें	३५, ३६, ३८, ४०, ४१
सोन्याचीं नाणीं (नाणें पहा)	
संकीर्ण पेटथांची पद्धति	१९३, १९४
संयुक्त-चलनपद्धति—कायदेशीर	
केडीची	६६, ७५-७७
स्पेन्सर ('हर्बर्ट स्पेन्सर' पहा)	
स्मिथ कमिटी	२७६, २७७
स्वस्तिक	५९
स्वीडनमधील चलनपद्धति	११५
ह	
हर्बर्ट स्पेन्सर	४८, ४९, ६२
हर्शल कमिटी	२५९
—च्या सूचना	२६०
हलकें नाणें परत घेणें (नाणें पहा)	
हिंदुस्थानची धात्वात्मक चलन-	
पद्धति	७८-९१
हिंदुस्थानच्या चलनपद्धतीचें	
सामान्यरूप	२४४-२८६
हुंडी	२९४
—अदलाबदल करितां येणारी	१८४-१८६
—तार	२८४
—दर्शनी	१८२, १८३
—पेढीवाल्याची	१८३, १८४
हुंका	
—चा नमुना (जुन्या)	३११, ३१२
—परराष्ट्रीय	१९८-२०५
—ची मूळ उत्पत्ति व	
स्वरूप	१९८-२००
हेमचंद्र पंडित	२२५

होन	४४,७२,१३५,२३२,२३३	चलनपद्धति	११७,११८,११९
'होमचर्जेस'	२४६,२४८,२४९,२८०	ज्ञ	
होमर	१७,४१,२१४	ज्ञानेश्वर	१६
होवर्थ	२४१	ज्ञानेश्वरी	२१४
हंगेरीमधील चलनपद्धति	११९,१२०	ज्ञापक अंक	३०२,३०३,३०४,३०७
हरिसन्साहेब	१३३	ज्ञेयता (पैशाच्या द्रव्यात लागणारी)	
हॉलंड व त्याच्या वसाहतीतील			२१, २९, ३०

शुद्धिपत्र

पृष्ठ	ओळ	अशुद्ध	शुद्ध
१५	मथळ्याची ओळ	कार्यविभाग	पैशाचा आद्यकालीन इतिहास
१६	टीप	प्राक्कालीन बगैरे	पुढे पान २१३ पहा
१७	मथळ्याची ओळ	पैशापासून होणारीं कार्ये	पैशाचा आद्यकालीन इतिहास
१७	टीप	निवडक लेख बगैरे	पुढे पान २१७ पहा
१९	टीप	निवडक लेख बगैरे	पुढे पान २१५ पहा
२१	१८	विभाज्यता	सुविभाज्यता
२१	मथळ्याची ओळ	पैशाच्या कामी उपयो- जिलेल्या धातू	नार्णी
४३	„	„	„
४५	„	„	„
४७	„	„	„
४९	„	„	„
१०५	„	परचुटण नार्णे	मुख्य परिमाण-वाद
१०७	„	„	„
१०९	„	„	„
१११	„	„	„
११३	„	„	„
११५	„	„	„
११७	„	„	„
११९	„	„	„
१२१	„	„	„
१३३	१९	नुकसाची	नुकसानाची
१३५	पृष्ठाचा आंकडा	५३१	१३५
१३५	मथळ्याची ओळ	नाण्यासंबंधी विशिष्ट गोष्टी	अन्तर्राष्ट्रीय पैसा

१३७	९	करित	करिता
१३७	"	"	"
१३९	"	"	"
१४१	"	"	"
१४३	"	"	"
१४५	"	"	"
१४७	"	"	"
१३७	९	करित	करिता
१९५	मथळ्याची ओळ	आणी	आणि
२२९	"	त्रिटिक अमलापूर्वीच्या	घातुरूप विनिमयसामान्य
		वगैरे	अथवा नाणे
२३२	"	पैसा	आर्थिक निबंध
२५६	२१		याच्यापुढे 'पान २५७
			बद्दा' असे वाचवें
२६१	"	६१	' २६१
२६९	पानाच्या खाली	—————	कोष्टक पुढे चालू असे
			वाचवें